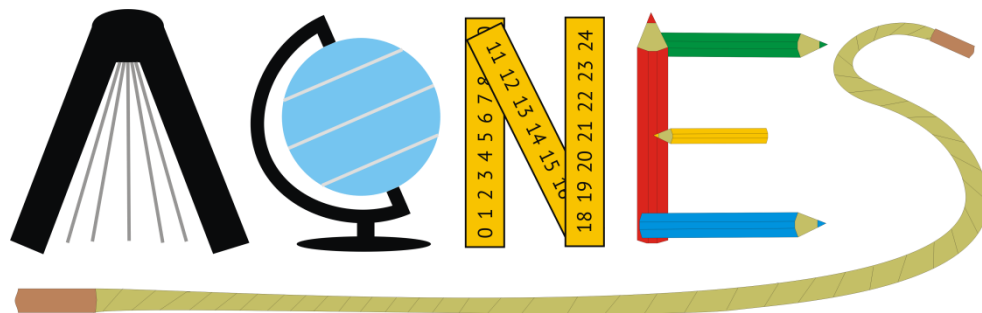

AGNES
Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2019
Číslo 7

Anežka slaví narozeniny | Prvňáčci | Ankety
Rozhovory | Ze školní kroniky a mnohem více...

Moji milí,

opět jsem dostala domácí úkol od svých kolegů, kteří vedou naši Agnes. Napiš úvodník. Ono se to lehce řekne, ale...

Základní škola Anežky České slaví v tomto roce půlkulaté výročí. Psal se rok 1984, naše sídliště Krásné Březno se teprve stavělo a vypadalo podstatně jinak než dnes. Na tu dobu si velmi dobře vzpomínám, protože můj budoucí muž tady bydlel. Domů jsme chodili po blátivých cestách, chodníkem bych to nenazývala. Paneláky se teprve dokončovaly a s nimi i naše škola.

Roky běžely, sídliště i škola dostávaly novou tvář. Plochy už nebyly bahnité, ale zazelenaly se, všude si hrálo mnoho dětí, protože tu bydlely zejména mladé rodiny. Naše škola se tehdy jmenovala

31. Základní škola a nacházela se v ulici Marie Vobecké (úkol i pro vás – zjistěte, po kom se jmenovala), v těch dobách doslova praskala ve švech.

Čas běžel a přinášel převratné změny nejen v názvech ulic a škol. V roce 1993 jsem začala na této škole učit. Nastoupila jsem na 2. stupeň a vyučovala jsem český jazyk a dějepis. Měla jsem na starosti i knihovnu, což je stále taková moje srdeční záležitost. Za těch...prostě mnoho let dostala nový kabát, učebny se zmodernizovaly, kolegové přicházeli a odcházeli, ale musím říci, že mnoho kolegů tady působí celý svůj profesní život. S těmi jsem mohla sdílet i své rodinné radosti a strasti, mohla jsem se na ně kdykoliv obrátit, pozorovali jsme, jak vyrůstají naše děti, jak spolu chodí do třídy, jak dospívají, no, a teď si sdělujeme, co už umí naše vnoučata.

Přála bych vám všem, abyste měli na svém pracovišti jednou tak skvělé kolegyně a kolegy jako já.

Musím říci, že spokojenost v zaměstnání je v životě nesmírně důležitá a já měla to štěstí, že jsem do zaměstnání chodila a chodím nesmírně ráda.

Tedy když se mě zeptáte, co je pro mě naše škola, já odpovím, že je to pro mě nesmírně přátelské místo, kde se cítím jako doma.

Jako ředitelka školy bych si přála, aby totéž mohli říci mnozí kolegové, žáci, aby totéž mohli říci všichni, kteří ještě přijdou do NAŠÍ školy.

Tedy, moji milí, co bych přála naší Anežce do dalších let? Aby byla místem, kam budou děti i učitelé chodit rádi, aby byla místem, které nás bude spojoval.

Jindra Štefllová

Obsah čísla

3	Sídliště Krásné Březno	13	Rada dětí
4	Jak se staví škola	14	První školní den
5	35 let s Anežkou	15	Když jsme byli v první třídě
9	Anežka Česká	17	Zpátky do minulosti
11	Anežka je...		

Agnes je latinsky Anežka.
Koncovka -gnes také odkazuje
na řecké gnósis (poznání).

AGNES, školní časopis Základní školy Ústí nad Labem, Anežky České 702/17, p. o., vychází nepravidelně
Redakční rada: Mgr. Kateřina Suchá (sucha@zsanceske-ul.cz), Mgr. Jan Musil (musil@zsanceske-ul.cz)
Redakce si vyhrazuje možnost příspěvky podle potřeby krátit a upravovat.

Sídliště Krásné Březno

Když se v 60. a 70. letech hovořilo o potřebě stavět nové byty, labské údolí za Mariánskou skálou bylo v klidu. Sídliště se plánovala na Skřivánku, Bukově, na Severní Terasě, Všebořicích... Jenže architekt Václav Krejčí, který mimochodem v 60. letech stál u zrodu nového Mostu, naplánoval na přelom 70. a 80. let podle požadavků ministerstev v Praze a tehdejšího Krajského projektového ústavu v Ústí nad Labem nový obytný soubor pro zhruba 15 000 lidí nad starým středem městečka Března.

Architekt Krejčí ve svém ateliéru

Původně zde byly sady, pole a louky, ale to vše zmizelo pod nánosem panelových domů, chodníků a asfaltových cest.

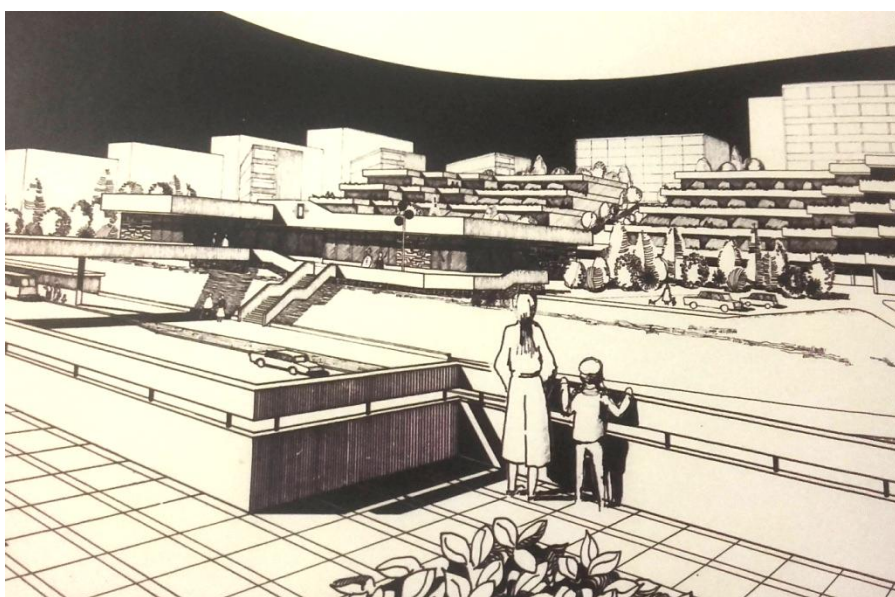
Návrh sídliště Krásné Březno (všimněte si různých typů domů)

Architekt Krejčí neměl na projektování sídliště tolik místa a času jako u *zahradního města* Severní Terasy, proto jsou domy v Krásňáku blíže u sebe a prostor je takový šedivější. Na druhou stranu se tu poprvé v Ústí vyzkoušel nový typ výtahu: strojovna (tedy pohon) výtahu leží dole, proto mají domy zvýšené přízemí tak, jak to znáte třeba vy, co bydlíte ve Vojanově či

ulici Přemyslovců.

Sídliště tvoří nízkopodlažní bytové domy (ulice Anežky České), vyšší budovy (ulice Dr. Horákové), infrastruktura (parkoviště, zastávky, chodníky atd.), veřejné objekty (zdravotnické středisko, Corso, Prior) a také parky (Pivovarská zahrada). Podobně jako u sídliště na Terasě totiž architekti naplánovali zelené plochy jako protiváhu betonu a asfaltu.

π

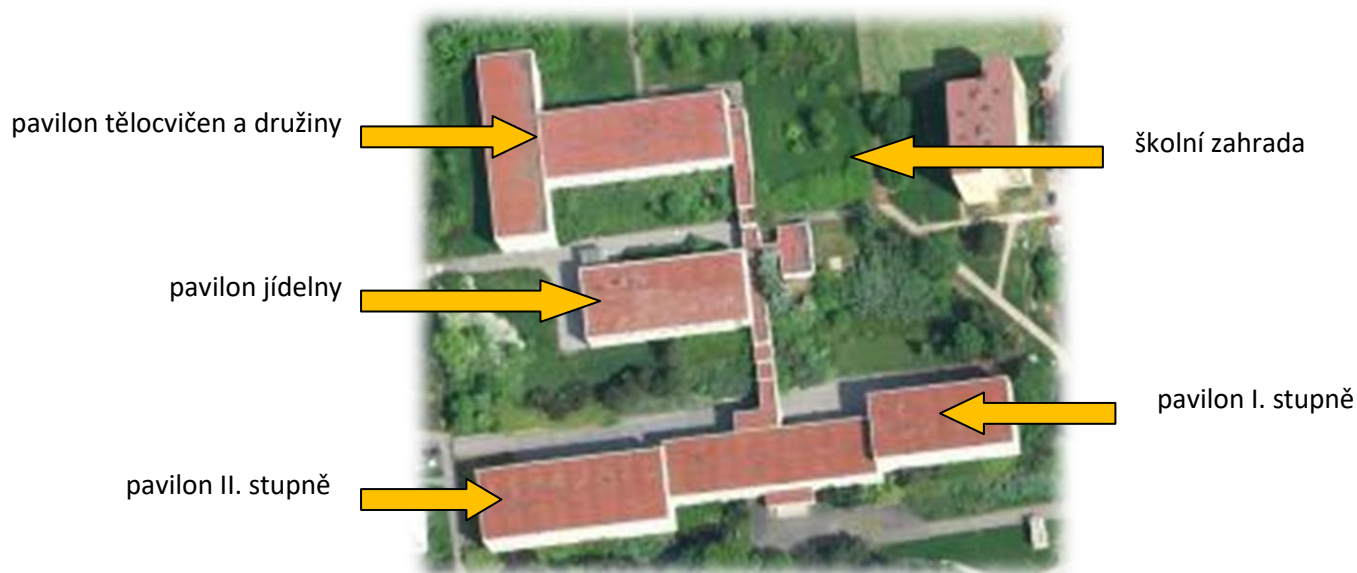
Návrh centra sídliště - terasové domy (dnes ulice Neštěmická u Prioru)

Jak se staví škola

Do čerstvě dokončených bytů v novém sídlišti se začali stěhovat první obyvatelé, a protože s sebou přiváděli své potomky, bylo potřeba do sídliště Krásné Březno dostavět také školu, školku, dětská hřiště...

V Ústí se základní školy číslovaly podle svého vzniku a ta naše získala pořadové číslo 31. Že dnes nemáme v Ústí nad Labem základních škol ani 20? To je fakt, ale součástí Ústí už taky nejsou Chlumec, Chabařovice či Trmice.

Naše škola byla stavěna jako pavilónová škola: to znamená, že celou školu tvoří bloky učeben, které jsou propojeny chodbami.

Každého z nás určitě někdy napadlo, proč máme ve škole tolik schodů k tělocvičnám, do jídelny, na hřiště...? Původní projekt totiž počítal s tím, že škola bude stát na rovině. Jenže plány výstavby celého sídliště se oproti skutečnému průběhu stavby nakonec posunuly a škola tak dnes sahá od 165 metrů nad mořem u vchodu školy až k 192 m n. m. u školního hřiště.

Není určitě bez zajímavosti, že stavba trvala mnohem déle, než bylo plánováno. Ve škole už se půl roku učilo, ale tělocvična byla zprovozněna až v únoru 1985. A kde se cvičilo do té doby? Na chodbách školy!

Čerstvě dokončená škola (vlevo nahoře je vidět školní hřiště bez okolních stromů)

35 let s Anežkou

Naše škola si v tomto školním roce připomíná již 35. školní rok, kdy se do lavic v ulici Anežky České 702/17 usazují stovky žáků. Nedalo nám to a zabrali jsme se do naší historie – naše Anežka má dokonce svou kroniku, fotoalbum z prvních školních let a hlavně vzpomínky učitelek a učitelů, kteří si – jak sami víte – si pamatují neuvěřitelně mnoho!

Jaký byl úplně první školní rok?

3. 9. 1984

Již časně ráno se před školou začaly scházet stovky dětí v doprovodu svých rodičů, všichni slavnostně oblečení... Ředitel školy Petr Brázda pronesl slavnostní uvítací projev, ve kterém vyzdvíhl význam otevření školy na našem sídlišti a popřál všem dětem, aby se jim u nás skutečně líbilo a mohly zde dobře pracovat.

Celkem jsme na naší škole přivítali 885 žáků, kteří byli rozděleni do 27 tříd.

4. 9. 1984

Čeká nás také důležitý úkol – vytvořit skutečný a dobrý kolektiv... Prostě – abychom všichni chodili do školy rádi.

20. 4. 1985

Žáci II. stupně se společně se svými rodiči zúčastnili velmi pěkné a potřebné akce „Zasad' strom“. Dvěma autobusy odjeli do lesů u obce Povrly, kde sázeli stromky a uklízeli les...

12. 6. 1985

Na naší škole se uskutečnila ojedinělá akce – slavnostní předání uměleckých děl, která tvoří součást naší školy i sídliště Krásné Březno. Jako hosté byli přítomni František Hora, Václav Kyselka a Miroslav Houra.

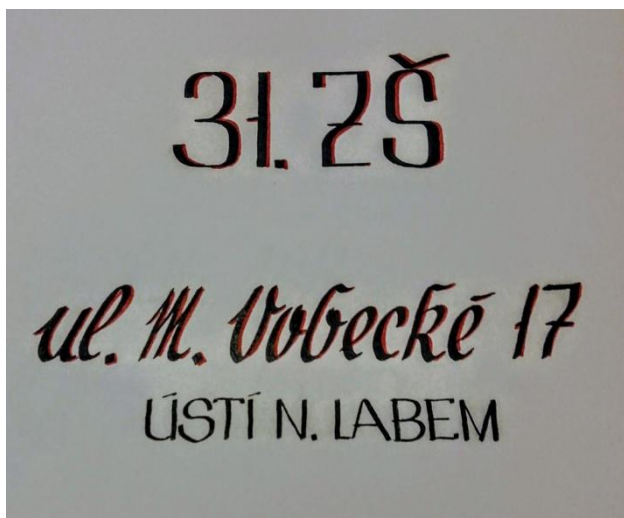

Davy nedočkavých před školou, 3. 9. 1984

Slavnostní přestřižení pásky, 3. 9. 1984

Škola se otvírala v ulici Marie Vobecké a tedy nesla její jméno, jak dokazuje i titulní list kroniky. **Během uplynulých desítek let naší školou prošlo odhadem asi 25 000 žáků.**

Titulní list školní kroniky

Marie Vobecká

Narodila se v roce 1889 v Ústí nad Labem, prožila zde většinu života.

Od roku 1921 byla činná v politice místní i celostátní. Během 2. světové války působila v odboji. Věnovala se péči o chudé, nezaměstnané a o školy.

Některé z nich určitě znáte – stali se výraznými osobnostmi českého i evropského veřejného života. Přinášíme výběr našich úspěšných absolventů:

Ondra Vodný

Moderátor, DJ a producent. Už skoro 15 let vede hudební pořad na rádiu Evropa2. Spolupracuje se zahraničními kluby a rádii.

Na Anežku chodil před 22 lety.

Martin Balej

Vědec, geograf a rektor ústecké univerzity se ve své odborné práci zabývá krajinou a jejími změnami v čase a prostoru. Od roku 2015 stojí v čele Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

Na Anežku chodil před 29 lety.

Ondřej Balvín

Profesionální basketbalista hraje aktuálně ve španělské lize za tým z Las Palmas. Je také reprezentantem ČR: Na posledním mistrovství světa dal 30 bodů v 8 zápasech.

Na Anežku chodil před 13 lety. Kvůli jeho výšce se musela do školy koupit speciální lavice.

Ve školní kronice se dočteme také dalších drobností:

Nejvíce žáků měla škola v roce 1986/1987, a sice 1346. To znamená, že zde bylo 39 tříd, z toho první třídy od 1.A po 1.H a druhé třídy od 2.A po 2.F. Ve třídách sedělo až 40 žáků!

Ještě pouhé čtyři dny před začátkem výuky nebyla škola dokončená, takže učitelé místo přípravy kabinetů stěhovali nábytek, věšeli záclony a zapojili se také rodiče.

Tělocvična byla oproti plánu zprovozněna až v únoru 1985, ale školní hřiště nebylo hotovo ani na začátku roku 1988. Nácviky na spartakiádu, všechny soutěže i běžné hodiny tělocviku se musely vejít do tělocvičen.

V 80. letech se sbíralo ve škole mnoho surovin, namátkou: papír, železo, kaštiny a žaludy, textil, léčivé byliny, pomerančová kůra. V roce 1985/1986 žáci školy dokázali sebrat přes 78 tun papíru!

Anežka Česká

Ulice, v níž leží naše škola, nese jméno po české světici - sv. Anežce České. Ta se jako dcera slavného krále Přemysla Otakara I. dostala už v pouhých třech letech do ženského kláštera v Doksanech (u Litoměřic) na výchovu. Tam se seznámila s pravidly života v klášteře a po složitých námluvách s několika nápadníky z Anglie a německých států – ve 20 letech! – se rozhodla zbytek svého života strávit v klášteře. Stala se abatyší, tedy matkou představenou, pražského kláštera Na Františku. Věnovala se péči o nemocné a chudé, charitě, vzdělávání, stavebnímu rozkvětu

Znak řádu křižovníků

Prahy, diplomacii i přemyslovské rodině. Její zásluhou byl založen jediný český řád: křižovníci s červenou hvězdou (existuje dodnes).

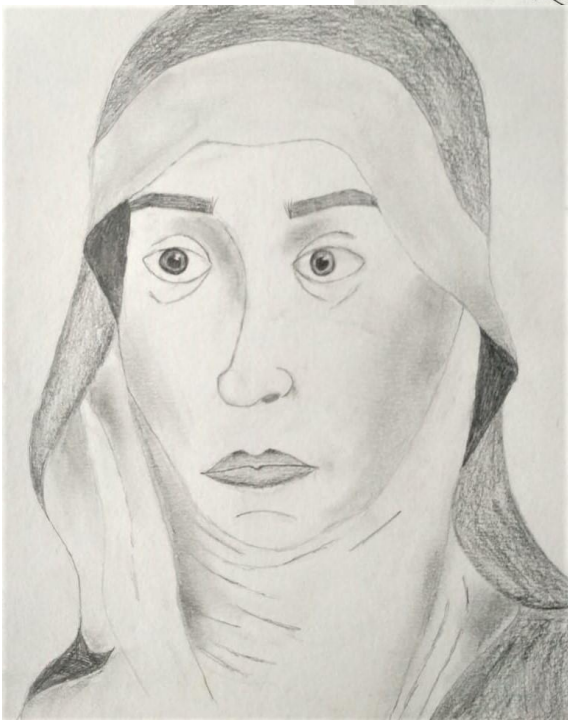
Anežka za své činy byla nejprve blahoslavena a poté 12. listopadu 1989 svatořečena papežem Janem Pavlem II.

Sv. Anežka Česká ve vitráži okna se svými atributy (znaky: plán kostela, koruna, oděv abatyše)

Anežčinu podobu můžete obdivovat na kresbách žáků 9.A a 9.B. Za spolupráci děkujeme paní učitelce Šilhavé a Vondrákové!

Anežka je...

Poprosili jsme žáky z druhého stupně, jestli by nám pomohli dokončit větu z nadpisu. Objevilo se nám tedy zhruba 300 názorů šestáků, sedmáků, osmáků i deváťáků na to, co pro ně znamená naše Anežka.

π

...je fajnová

...pro mě znamená plno přátel, hodně pomoci a velkou inspiraci.

...je nejlepší!.

...je super.

...je životní styl.

...je moderní.

...jsou dobří přátelé.

...mi přináší nové věci.

...má úžasné lidi, kteří vždy pomohou.

...jsou pro mě vzpomínky.

...nás dobře připravuje na střední školu.

...je plná překvapení.

...je škola plná srandy a zážitků.

...je škola ve středních letech.

– jsem ráda, že ji máme.

...má hodné učitele, kterým můžu říct všechno.

...je superškola.

...se mnou je už devět let. Až odejdu, bude mi chybět.

...má báječný učitelský sbor.

...je zajímavá.

...je moderní.

*...je velice dobrá základka, ve které jsem strávil 9 let a jsem rád,
že jsme měli tak dobré učitele.*

...se mi líbí.

...je jako moje druhá rodina.

...je škola mého dětství.

...je fajn.

...je v pohodě.

...dává spoustu emocí.

...je chytrá škola.

...je nejlepší škola na světě.

...je dobrá základní škola.

...je škola, kam rád chodím.

...mě hodně baví.

...je hezoučká.

...nemá chybu!

– osud každého dítěte.

...je radost se tu učit.

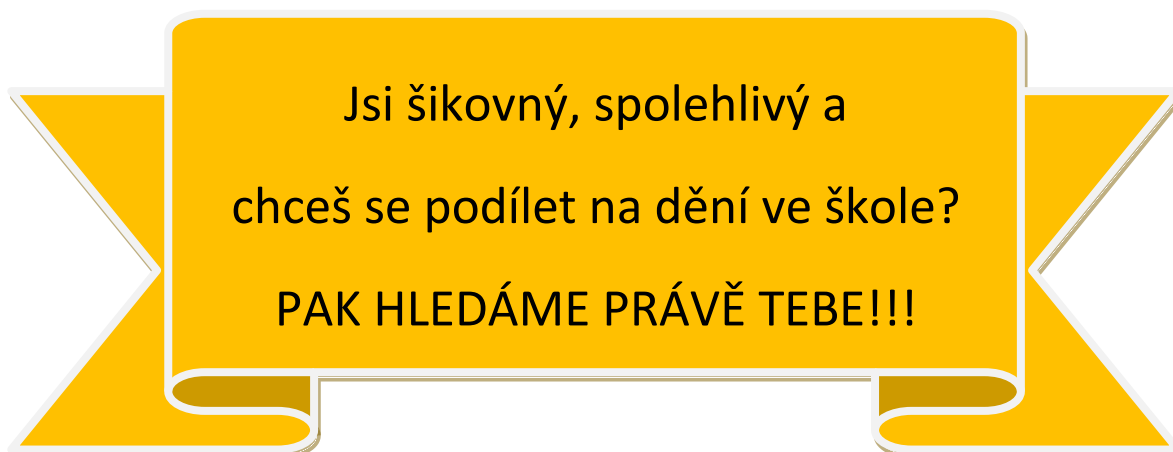
...je bezva škola a rád do ní chodím.

Milí čtenáři,

pro školní rok 2019/2020 jsem byla vybrána jako vedoucí pro Radu dětí na naší škole. Jmenuji se Mgr. Tereza Císařová a jsem p. učitelkou v 1. C. Během druhé poloviny měsíce září se sešli všichni členové rady na první schůzce a v přátelském duchu projednali plány na několik budoucích měsíců.

V rámci schůzky jsme prodiskutovali různé možnosti spolupráce, avšak velice důležitou součástí jednání bylo i téma voleb, které proběhnou v říjnu 2019. V současné době má Rada dětí devět členů z řad žáků. Společně jsme se rozhodli dát šanci většímu množství šikovným a nadějným žákům naší školy. Budeme doplňovat stav zástupců ze 4., 5. a 6. tříd po jednom žákovi a nově budeme volit dva zástupce 3. tříd.

Nominovat Tě do voleb Rady dětí může Tvůj třídní učitel nebo Ty sám prostřednictvím schránky ve vestibulu školy. Neváhej a přijď mezi nás. Přihlásit se můžeš do pátku 4. října 2019.

Ráda bych vás jménem celé Rady dětí pozvala k volbám,
které se uskuteční v pátek 11. října 2019 v aule školy.

První školní den

Prázdniny uběhly jako voda. V pondělí 2. září 2019 uvítala naše škola svým zvoněním všechny žáky. Tímto dnem také nastal okamžik, kdy se z nových dětí budoucích prvních tříd, stali opravdoví školáci - prvňáčci. Slavností zahájení se uskutečnilo v aule školy. Rodiče, žáky a všechny ty, kteří přišli podpořit svého prvňáčka, přivítala paní ředitelka Mgr. Jindra Šteflová úsměvem a krátkou řečí, kde popřála novým dětským tvářím mnoho úspěchů do důležité životní etapy. Dále také představila naše dvě paní zástupkyně Mgr. Boženu Kozejovou, Mgr. Janu Střížkovou a hlavní paní vychovatelku Evu Borovičkovou. Zvědavé dětské oči však nejvíce vyhledávaly své budoucí paní učitelky. Za třídu 1. A se dětem představila Mgr. Zuzana Rusínová, 1. B vyučuje paní učitelka Mgr. Zuzana Vajsarová a 1. C paní učitelka Mgr. Tereza Císařová. Všechny první třídy mají své značky, díky kterým děti věděly, do které třídy patří.

Po úvodní řeči se prvňáčci odebrali společně se svou paní učitelkou do třídy, kde zasedli poprvé do svých lavic. Ve třídě je paní učitelka ještě jednou přivítala a rodiče mezitím pilně fotografovali důležité okamžiky v životě svých dětí. Každý žák byl obdarován pamětním listem a odznakem. Nechyběla ani sladká odměna v podobě lízátka. Na lavicích měly děti přichystáno mnoho pomůcek, které je budou provázet celý školní rok, a to díky příspěvku Magistrátu města Ústí nad Labem. Prvňáčci si během úvodní hodiny vyzkoušeli i chvíli bez rodičů. Zatímco se rodiče na chodbách dozvídali důležité informace o chodu školní družiny, ve

třídě již z žáků opadla prvotní nervozita a aktivně recitovali básničky, zpívali písničky a vyprávěli, na co se ve škole těší nejvíc. Zážitek bylo na první den mnoho, a proto paní učitelka na závěr popřála všem zúčastněným, aby pomohli svému prvňáčkovi, co nejvíce usnadnit tento zlomový bod jejich života. Nové žáčky uklidnila v tom, že si v novém prostředí najdou spoustu kamarádů a že společnými silami zvládnou celou první třídu tak, aby byli všichni spokojeni. První školní den jsme si báječně užili a teď se pusťme s nadšením do těch dalších!

Za 1. třídy Mgr. Zuzana Vajsarová

Když jsme byli v první třídě...

Nejmladší generace, nový ročník prvňáčků letos nastoupila do naší školy a o pár ročníků výše si jiné třídy odpočítávají poslední měsíce a týdny školní docházky. Dokážou žáci devátého ročníku srovnat svůj vůbec první školní den s tím letošním, který pro ně byl posledním na základní škole? Podívejme se...

Za texty děkujeme paním učitelkám Suché, Volfové a Tyllové.

Když jsem nastoupila do 1. třídy, bylo mi 6 let, seděla jsem hned v první lavici. Celkem jsem se těšila na kamarády i na učitele.

Klidně bych se vrátila i zpátky do školky, ale když už jsem v 9. třídě, tak bych nechtěla znovu opakovat všechny ty roky základní školy. Jsem vlastně ráda, že už to mám skoro za sebou. Jediné co bych chtěla znovu zažít, je odcházet ze školy ve 11:30 a ne v 15:45.

Jinak je naše škola v pohodě, jsou tu hodní učitelé. Teď už jen udělat přijímací zkoušky a dostat se na střední školu. Na tu základní budu vzpomínat v dobrém, protože jsme byli ve škole v přírodě, jezdili jsme na různé exkurze a výlety. A měli jsme tu nejhodnější paní učitelku Střížkovou.

NATÁLIE BEZDĚKOVÁ, 9. A

Když jsem nastoupil do první třídy, tak jsem byl bezstarostný a těšil jsem se na nové spolužáky. Seděl jsem ve třetí lavici u dveří.

Ve druhé třídě jsem měl problémy se psaním. A pak už jsem nějak přežíval. Od šesté třídy jsem začal přemýšlet nad tím, kam půjdu, až skončím třídu devátou a musím říct, že často závidím prvňáčkům jejich bezstarostnost.

DAVID BLAHŮŠEK, 9. A

Sice si toho z nástupu do první třídy moc nepamatuju, ale vybavuju si, že jsem nesla velký kornout, který jsem zase musela přinést domů. V tu chvíli jsem si stěžovala na to, proč to vláčím tam a zase zpátky. Ve školce jsme o škole všichni mluvili a hlavně se těšili. Měla jsem spoustu očekávání. Byla jsem nadšená, že jdu do školy, protože jsem nesnášela školku, kvůli tomu, že nás nutili spát po obědě.

Můj první den ve škole byl skvělý, přestože mě můj starší bratr strašil, že budu dostávat pětky. Sedla jsem si s mou kamarádkou ze školky do druhé řady uprostřed. Teď když jsem v devátém ročníku, tak vůbec nevím, jestli se těším, až půjdu na střední, nebo bych raději zůstala.

NIKOLA RYCHTROVÁ, 9. A

Když jsem šel do první třídy, tak jsem vůbec nevěděl, co se děje a co se bude dít. Druhý den jsem zjistil, že máme velmi přísnou paní učitelku, které vděčím za to, že jsem se naučil abecedu, psát psacím písmem a mnoho jiných základních věcí.

Přechod na druhý stupeň mi byl tak nějak jedno, i když mě každý varoval, jak je těžký. Myslím, že jsem to zvládl v pohodě.

Kdybych měl zhodnotit základní školu, tak bych ji zkrátil z 9 let na 8, protože už to trvá moc dlouho a už mě to opravdu nebaví.

JAN ROUS, 9. A

Když jsem nastupoval do 1. třídy, tak jsem byl nadšený, protože už nebudu chodit do školky a bude ze mě velký kluk. Avšak hned po prvním týdnu jsem byl zklamán, protože jsem netušil, jak moc je škola náročná.

Teď v 9. třídě si přeji, abych se dostal na školu, na které chci a zároveň bych si ten poslední školní rok základní školy moc rád užil.

DANIEL MARKEVIČ, 9. C

Při nástupu do první třídy jsem se těšila na nové spolužáky, učitele, školní prostředí. Měla jsem růžovo-modrý kornout s princeznami, který byl plný sladkostí, a nejlepší na něm bylo, že byl větší než já. Pamatuji si na paní učitelku Kelerovou, která na nás byla moc hodná.

Nejlepším zážitkem (souhrnem zážitků) z druhého stupně byla naše první a poslední škola v přírodě. Teď jsem v deváté třídě a už se těším na střední školu, na nové spolužáky a tak. Sice se mi bude po mých současných spolužácích stýskat, ale zároveň jsem ráda, že poznám i něco nového.

VERONIKA PETRÁKOVÁ, 9. A

Když jsem nastupoval na Základní školu Anežky České, tak jsem nevěděl, co mě čeká, a že toho čekalo - testy, čtvrtletní práce, písemky, přísní učitelé.

Teď v deváté třídě už naštěstí vím, jací jsou učitelé, mám je rád. Mají se mnou velkou trpělivost a vděčím jim za to, co mě naučili. Až vyjdu, budou mi chybět stejně jako paní asistentka paní Kujaníková, které mi velmi pomáhá.

RADEK PEKÁREK, 9.C

Přesně si pamatuji večer před prvním dnem, než jsem šla do první třídy. Měla jsem připravené šatičky, batůžek, kornout od Milky. Nejpodstatnější však je, že jsem byla strašně nedočkavá, jak ta škola vlastně vypadá. První den ve škole byl fakt boží. Seděla jsem s Barčou a dostala tu nejlepší paní učitelku. A já se díky ní, nebo možná kvůli něčemu jinému, co si už nepamatuju, těšila na každý další den, kdy půjdu do školy.

Osm let uplynulo tak neskutečně rychle. Já teď sedím v "devítce", čekají mě přijímačky, nová škola, noví lidé. Ani nevím, co ve mně ten letošní první školní den převládalo. Jestli to byl smutek, strach nebo snad radost. To, že za rok neuvidím tu naši skvělou partu, nebo že snad na jiné škole budou líp vařit, že opustím učitele, kteří mě štváli, ale i tak je mám strašně ráda a jsem jim neskonale vděčná za to, co mě za devět let naučili. Je toho hodně, co mi běží hlavou, ale už teď vím – bude se mi strašně po tom všem stýskat.

ALEXANDRA MALOVCOVÁ, 9. B

Psalo se 1. 9. 2011, když se jedna malá blondátá holčička se dvěma roztomilými culíky v červených šatičkách vypravila vstříc svému prvnímu dni ve škole. Po boku svých dvou brášek, maminky a strejdy a s kornoutem plným sladkostí jsem se prostě cítila skvěle. Moc jsem se těšila, že konečně už nebudu ta malá holka, kterou musí kluci vyzvedávat ze školky.

Vyšlo to přesně podle mých představ. Naše nová paní učitelka byla moc milá. Představila se, seznámila nás s tím, co se ve škole budeme učit a pak hned zvonilo a my šli zase zpátky domů.

Teď, o devět let později, mne čekal příchod do deváté třídy. Můj sen o vstávání v 6:30 a ranním cvičení se rozplynul společně s prvním zazvoněním budíku. Po čtvrtém odložení jsem se konečně odhodlala a neochotně vstala z vyhráté postele. Došla jsem do školy a toužila se zase rozběhnout domů, skočit do ní zpět a nejlépe v ní přečkat další školní rok - bez učení, brzkého vstávání a bez stresu z rozhodování o své budoucnosti a z přijímacích zkoušek. Ještě, že máme fajn třídního, protože jinak by mne neuskutečnění plánu prospat se až k dalším letním prázdninám stálo opravdu hodně velké úsilí.

Nemůžu uvěřit, že letos už vycházíme a za další rok usedneme do lavic na nejrůznějších středních školách. Vzpomínám si, jak jsem ve svých očích jako malá viděla deváťáky. Velké, skoro dospělé děti, jež dovedou vypočítat příklady, které mi připadaly jako divná změť čísel, písmenek a podivných znamének. Vyspělí, chytří, zodpovědní. No realita většinou vypadá trochu jinak. Ani já se necítím, jako bych nastupovala do devítky. Na jednu stranu se těším, až odsud konečně vypadnu, ale na druhou už teď vím, jak mi budou některé věci, spolužáci i učitelé chybět.

MICHAELA SATRANOVÁ, 9. B

Zpátky do minulosti!

O vzpomínky na uplynulá léta jsme požádali také paní učitelky, které na naší škole působí hezkou řádku let a právem je považujeme za *poklad Anežky České*. Položili jsme jim několik otázek...

Mgr. Božena Kozejová

Jak dlouho učíte na Anežce?

Skoro 35 let.

Proč na Anežce učíte?

Škola je dobře situována, ve škole je příjemná atmosféra, kterou vytváří jak pracovníci školy, tak samotné prostředí školy. Cítím se tu přirozeně a spokojeně.

Kolik tříd prošlo vašimi rukama?

Nikdy jsem to nepočítala, ale za těch 35 let hodně.

Vzpomínáte na nějakého svého absolventa, který se stal reprezentantem, spisovatelem, lékařem či astronautem?

Ondřej Balvín – reprezentant ČR v basketbale, doc. RNDr. Martin Balej, Ph.D. – rektor UJEP, Mgr. Miroslava Plocková – učitelka, Ing. Kateřina Katzerová – učitelka a určitě mnoho dalších.

Dokážete porovnat, jací byli žáci v 90. letech a jací jsou dnes?

Slyšíme to pořád, že se děti neumějí chovat, že už to není, jak to bývalo. Ano, něco se změnilo. Lidé žijí v jiných podmínkách než třeba před lety. Před třiceti lety spousta záležitostí, které jsou pro dnešní mládež typické, nebyla známá, mnoho věcí se neřešilo. Všechno souvisí s tím, že se společnost někam posunula, děti společnost kopírují. Žáci jsou prostě jiní, a tak k tomu musíme přistupovat.

Vybavíte si perličku svého žáka, která byla sice špatně, ale pobavila vás?

Trochu jinak (ne špatně):

- Učila jsem odpoledne pracovní činnosti a na odpolední vyučování mi žák přinesl upečenou bábovku, kterou stihl upéct během

hem volné hodiny. Bábovku jsme snědli společně ve školní kuchyňce při odpoledním vyučování.

- Obdržela jsem od žáka mé třídy vlastnoručně ušitou hadrovou opičku (mám ji pořád v kanceláři).
- Poslední den školního roku mi žák daroval štěňátko.

Mgr. Věra Waldsteinová

Jak dlouho učíte na Anežce?

Na Anežce učím od září roku 1987, tedy 32 let.

Proč na Anežce učíte?

Na tuto školu jsem se dostala vlastně náhodou. Po mateřské dovolené jsem tehdejším školským odborem byla poslána na školu Na Vyhlídce, která se otevírala. Odpracovala jsem tam hrubý úklid po stavbařích a 31. 8. mi bylo řečeno, že tam pro mě není místo a že se mám hlásit na Anežce a že mě tam musí zaměstnat. A tak jsem se řízením osudu dostala sem, do skvělého kolektivu a už jsem tu zůstala.

Kolik tříd prošlo vašimi rukama?

Tak 13, 14. Učila jsem většinou 3. - 4. ročník, později 3. - 5. Některé třídy jsem měla od 1. do 5. ročníku.

Máte nějakou úsměvnou příhodu s prvňáčky?

Měla jsem žáčka prvňáčka, který vše dělal opačně. Když jsme šli do třídy, zůstal venku. Když jsme hráli hry na koberci za lavicemi, seděl v lavici a když se děti vracely zpět do lavic, on se zvedl a šel na koberec. Když jsme se vraceli z tělocvičny, šel kus za ostatními a koulel se po stěnách. Když po vysvětlení ostatní začali pracovat, on zvedl ruku a následovalo několik dotazů.

Vzpomínáte rády na nějakou akci s dětmi?

Ráda vzpomínám na karatistickou třídu (sportovní třída zaměřená na karate). Bylo v ní 28 žáků – 22 chlapců a 6 dívek. Zvládnout je, bylo náročné. A tak jsme na to i s rodiči šli jinak a vznikla tu úzká spolupráce a vyráběli jsme společně na výlety, víkendové pobyty. (Zimní víkend na chatě na Telnici, stanování v Knínících.)

A moc vzpomínám na jazykovou třídu (3. -5.B škol, roky 2010/2011 – 2012/2013), kde vznikl skvělý kolektiv a na závěr páté třídy jsme stanovali v Knínících. Užili jsme dva krásné večery u táboráku, stezku odvahy.

Pro mladší kamarády jsme připravili „Cestu pohádkovým lesem“. Ve škole v hodinách VV a PČ jsme chystali jednotlivá stanoviště a vyráběli kostýmy pohádkových postav. Bylo to pěkné, nezapomenutelné.

Jaký je to pocit, když mezi rodiči na třídní schůzce sedí váš bývalý žák?

Pro mě je to pocit zvláštní. Nevím, zda jim mám tykat, či vykat. V mých očích jsou totiž stále ty děti, jakými byly před lety.

Mgr. Marie Šilhavá

Jak dlouho učíte na Anežce?

Na škole učím 35 let.

Proč na Anežce učíte?

Na této škole učím velmi ráda, neboť je zde dobrý kolektiv a mé bydliště je nedaleko.

Kolik tříd prošlo vašima rukama?

Celkem jsem měla osm tříd jako třídní učitelka.

Vzpomínáte na nějakého svého absolventa, který se stal reprezentantem, spisovatelem, lékařem či astronautem?

Ondřej Balvín – reprezentant ČR v basketbale, doc. RNDr. Martin Balej, Ph.D. – rektor UJEP, Mgr. Miroslava Plocková – učitelka, Ing. Kateřina Katzerová – učitelka, Ondra Vodný - moderátor a určitě mnoho dalších.

Mgr. Antonie Volfová

Jak dlouho učíte na Anežce?

Letos to je 29 let.

Proč na Anežce učíte?

Na této škole jsem spokojena, neboť se zde nachází skvělý kolektiv, který nenechá nikoho padnout a všichni si vycházejí vstříc, rovněž mé bydliště je v blízkosti.

Kolik tříd prošlo vašima rukama?

Sedm tříd jsem vedla jako třídní učitelka.

Vzpomínáte na nějakého svého absolventa, který se stal reprezentantem, spisovatelem, lékařem či astronautem?

Ondřej Balvín – reprezentant ČR v basketbale, doc. RNDr. Martin Balej, Ph.D. – rektor UJEP, Mgr. Miroslava Plocková – učitelka, Marcel Horváth – v současnosti vytvořil novou počítačovou hru. Významných a vzdělaných osobností je daleko více, čas je neúprosný a nelze si vše pamatovat.

